URED ZA IZGUBLJENE STVARI

napisao: Zoran Maljković

Subotu dopodne provodim s bakom i djedom. Mi živimo u potkrovlju, a oni ispod nas. Mama i tata subotom vole spavati duže, a djed i baka ustaju rano pa se ja, onako u pidžami, spustim k njima. Onda djed i ja idemo u knjižnicu. Baka i djed čitaju po tri knjige tjedno, a djed i ja ih subotom vraćamo i donosimo nove.

No tog jutra morali smo ići malo dalje. U ured za izgubljene stvari. Djed je jučer išao obućaru po bakine čizmice koje su bile na popravku i kući se vratio bez njih. Zaboravio ih je u tramvaju. Ured za izgubljene stvari nalazi se na okretištu tramvaja i u njemu ima stvarno svačega. Ljudi svašta zaboravljaju po tramvajima: vrećice s potrepštinama s tržnice, mobitele, kapute, kišobrane, a vidio sam i nogometne lopte, romobil, nekoliko slikovnica, pa čak i jednu prepariranu pticu.

Imali smo sreće, pošteni je nalaznik vratio bakine čizmice i mi smo ih nosili kući. Usput smo sreli mamu, vraćala se s tržnice po ključ od auta. Negdje je na tržnici izgubila svoj. Znam da bi tata inače zbog toga bio ljutit, ali nije ništa prigovorio mami, samo je tiho priznao da nigdje ne može pronaći ključ od podruma i da pretpostavlja da ga je izgubio na pecanju. Navečer je djed došao k nama i donio palačinke koje je poslala baka, kad, nakon nekoliko minuta stigne i ona. Nije nigdje mogla pronaći naočale. Negdje ih je izgubila. Ako mislite da sam ja bio jedini koji nije izgubio ništa, varate se. Ja sam još u četvrtak negdje izgubio bilježnicu iz hrvatskog i nisam se to usudio nikom priznati. Mama je skuhala čaj, sladili smo se palačinkama i pričali o tome kako je to čudan dan kad je baš svatko od nas nešto izgubio.

A onda je djed povikao: – Matija Gubec!
Svi smo bili zbunjeni. On je krajičkom oka gledao kviz na televiziji i povikao točan odgovor. Djed u našoj kući najviše zna, možda zato što je najstariji pa je imao najviše vremena za učenje.
Onda je mama povikala: – Nikola Tesla! Za nekoliko minuta i tata je povikao: – Šišmiš!
Svi su znali točne odgovore. Znao sam da zna i baka, ali ona voli pustiti djedu da bude važniji. Prije kraja kviza i ona je tiho rekla: – Ana Karenjina! I bilo je točno. I bilo je još mnogo odgovora koje su znali. Možda su pitanja i bila više za odrasle nego za nas osnovnoškolce pa ja baš i nisam znao odgovoriti, ali gotovo sva pitanja i odgovore sam zapamtio. Kad su na kraju pitali tko je napisao knjigu *Lažeš, Melita!*, mama je rekla, pogledavši sve nas: – Ja ne znam! Zna li tko?
Ostali su rekli: – Ja ne! Ni ja! Ni ja! A ja sam tad ispalio: Ivan Kušan! I odgovor je bio točan.

Prije spavanja još smo malo pričali o izgubljenim stvarima, a onda mi je palo na pamet da, za razliku od običnih stvari, sve ono što pročitamo u knjigama, naučimo u školi i zapamtimo dok gledamo kviz postaje prtljaga koja uvijek ide s nama. Kud mi, tud i ona. I da je nikad ne možemo izgubiti, samo još uvećati. Ni lopovi je ne mogu ukrasti. A za razliku od obične prtljage, ovu prtljagu, što je veća, nije teže nositi. I još nešto: toj prtljazi ime je Znanje!

RAZMISLI, POVEŽI, ODGOVORI.

**1. Svi članovi obitelji nešto su izgubili.
Poveži osobu s izgubljenom stvari.**

djed	bilježnica iz hrvatskoga
mama	naočale
tata	bakine čizmice
baka	ključ automobila
dječak	ključ podruma

**2. Dječak kaže da se nije usudio nikomu priznati da je izgubio bilježnicu. Zašto možda nije priznao?
Možeš odabrati više odgovora.**

a) Bilo mu je neugodno.

b) Bojao se da će se roditelji naljutiti.

c) Nadao se da će je sam pronaći.

d) Mislio je da jedini u obitelji gubi stvari.

e) Postoji još neki mogući razlog.

3. Kako se dječak mogao osjećati kad je shvatio da su i svi odrasli toga dana nešto izgubili?

a) lakše jer nije jedini kojemu se to dogodilo

b) iznenađeno jer i odrasli zaboravljaju i gube stvari

c) sigurnije jer može priznati što se njemu dogodilo

d) zabrinuto jer njegova obitelj stalno nešto gubi

4. Tata se obično ljuti kad mama nešto izgubi, ali ovaj put nije ništa prigovorio. Zašto?
Možeš odabrati više odgovora.

a) Nije primijetio da je mama izgubila ključ.

b) I sam je izgubio ključ, stoga je mogao bolje razumjeti kako se mama osjeća.

c) Shvatio je da se takve pogreške mogu dogoditi svakomu.

d) Nije želio priznati da je i sam nešto izgubio.

5. Usporedi dječakovo iskustvo sa svojim. Kad ti nešto izgubiš ili zaboraviš, što najčešće učiniš?

a) Odmah kažem nekomu i zatražim pomoć.

b) Najprije pokušam sam/sama pronaći izgubljeno.

c) Brinem se kako će drugi reagirati.

d) Pokušavam se prisjetiti gdje sam to posljednji put imao/imala.

e) Postupim drukčije.

6. Djed, baka i roditelji znali su mnogo odgovora u kvizu. Što je sve moglo pridonijeti njihovu znanju?

a) ono što su nekad naučili u školi

b) knjige koje su pročitali

c) iskustva koja su tijekom života stekli

d) ono što su čuli, vidjeli i zapamtili

e) samo njihova dob

